

Μάννα, σου λέω δὲν μπορῶ νὰ ζῶ σὲ πλάσι κρύκ
καὶ ψυχοφόρους νὰ κυττῶ χωρὶς φιλοκατία.
Μάννα, σου λέω δὲν μπορῶ τὴν τάξιν νὰ δουλεύω
καὶ δίχως τὴν μαχαίρα μου νὰ δρῶ, νὰ βασιλεύω.

Μάννα, δὲν θέλω ἐκλογαὶς μὲ τόση φραγμιά,
καὶ δίχως καλοπονούσεις νὰ γίνεσαι καμμιὰ.
Μάννα, δὲν θέλω ἐκλογὴ καὶ ἐδῶ πολιτισμένη,
ὅπου πρωτόκολλ' ἀποχρῆς γράφουν καὶ οἱ πεύκαμένοι.

Δὲν θέλω βλάκας καὶ ὁ Ρωμῆος προῦρος νὰ γενῇ.
Θέλω τὸ πρῶτο ρεμπέλι, τὴν πρώτην ζωοπότητα.
Κι ἂν γίνουν καὶ ἄλλαις ἐκλογαῖς σὰν τὴν σημερινή,
ἀνάγκη, Περικλέτο μου, ν' ἀλλάξω μὲθυστικότητα.

Νίκη λαϊκὴ πανηγυρικὴ.

Ἐτάς εἰκοσι καὶ ὀκτὼ τοῦ Νοεμβρίου
ἐψηφίσαν τὴν Ἀγκυρά κορδόν
πρὸς δόξαν τοῦ Κράτους Ἐλευθερίου.
καὶ κάποιε μούτρα γίνηκαν λευκόν.

Κάλο τῆς Ρωμιοσύνης τραντακτὸ
ξανάγινε ἑστῆς εἰκοσι καὶ ὀκτὼ,
ἑστῆς εἰκοσι καὶ ὀκτὼ λαὸς ἐνέκα
τὴν Ἀγκυρά βαστώντας τοῦ Κράτους.

Χωρὶς κορδόν νὰ κρατοῦν, χωρὶς ἐλπίδα κλαδάκι,
καὶ τὸν Ἀνδρέου βγάλενε καὶ τὸν Ἀνδρεάκη.
Τὴν Ἀγκυρά σηκώνοντας βγάλενε τὸν Κυρέλο
καὶ τὸν Λουκά τὸν Μπέλλο.
Μὰ βγάλενε καὶ τὸν Πουλά
καὶ καλοῖσθαι σὰν πούλι.

Εἰς τὰς εἰκοσι καὶ ὀκτὼ παρελθόντες Νοεμβρίου
βγάδουν τὸν Λαζαρή, βγάδουν τὸν Σακελλαρίου.
Νέο σύμβολο τρανὸ
σὲ καλὸ καὶ παλάτι...
βγάδουν καὶ τὸν Γαλανό,
βγάδουν καὶ τὸν Λαγοπάτη.

Σήμερα λαὸς μουφλοῦ, καὶ κανεὶ τελευταία πρόβα
καὶ γὰρ τελευταῖο καὶ βγαίνει καὶ τὸν Καζανόβα.

Κύτταρε νέαν κεφαλὴν ὅς παίζουν τώρα ρόλο,
καὶ βγάδουν τὸν Πετμεζῆ καὶ καὶ τὸν Κυτάρτζιο.
Καὶ τὸν Θεοδωροπούλου ὀπλοῦν τοὺς ἀπὸ τὴν,
ποῦ συσσωρεύσιν στὸν συνδεσμὸν τὸν ἐργατῶν ἀντικαί.

Δίχως γδούπους καὶ δροντάς
βγάδουν καὶ τὸν Χαροκόπου
νὰ σκοπεῖ λευκὰ στὸν τόπο
καὶ νὰ γίνῃ κουδουνάκι.

Ὁ λαὸς ὁ κακομοίρης δίχως ν' ἀγριοφαναῖ
Κουτσοπέταλο φαναῖ, πρὶν τὰ τέτατα τινάξῃ.

Βρίκει καὶ Παπαχρῆς,
καὶ Στελλομάνης καὶ Στραπάδο,
βγάδῃ καὶ τὸν Διμερτῆ,
τοῦ Λαβιδῆ τὸν κουνιάδο.

Ὁ λαὸς ὁ κακομοίρης δίχως τώρα νὰ κραυγάζῃ
ἐλκος τοὺς ἐκτὸς Ἀγκυρας μαύρους Ἀραβὰς τοὺς βγάξῃ,
καὶ Ἀραβαντινὸν ἀπορρίψῃ, πρῶτον μὲσα στὸς καλοῦς,
καὶ ἀδελφὸν ἀγαπημένον τοῦ γιγάρου τοῦ πρόσφυτος.

Ὅι φουρτοβὰς στὸ μπαζάκι
κάθε πάλαιος Τρινκούλου...
δίνουν τοῦ Μπισριμιτζάκη,
δίνουν τοῦ Μιχαλοπούλου,
καὶ τοῦ Παναγιωτοπούλου.

Καὶ γὰρ τὸν Ἀθανασάκη κάνουν δυνατὴ θυσία
καὶ κομμάτων ἀθανάτων κλαίει τὴν ἀθανασία.
Πᾶν ἢ πρὶν κολορωτιστῆς, τώρα δίχως τρακατρούκα
βγάδουν τὸν Κολοσύκα.

Τώρα πιά δὲν κάνουν Δροῦσοι
μέσ' στὰ τμήματα γιουρούσι,
τώρα βγάδουν καὶ τὸν Ρούσι,
βγάδουν καὶ τὸν Ζαβογιάνη
κάθε μαζὶ ζεβὶ νὰ γιάνῃ.

Δὲν τρέκει κάπρος παλαιὸς τὸ ροβερό του δόντι
καὶ βγάδουν Ἡλίουποιο, Πολίτη, Νεγρεπόντη.
Ἐστῆς καὶ πᾶς ἀρῶδοι τραβῆν
καὶ ξαναβάζουν Ρακτιβάν.

Ἀπὸ σύμβολον ἀγκύρας περθεὶ κόσμος νὰ πιαστῇ,
καὶ τῆς ψάλλουσι ὠσαννά,
καὶ ψηφίζουν ξανά
τὴν συστάδα τῆς Αἰγύπτου καὶ τὸν Μάνο τὸν Κωστή,

Ἀναστάσεως ἡμέρα μὲς' στὴς φτώχειας τὸ ρημάδι
μὲ τὸν Ἀναστασιάδη.
Κομματάρη καὶ σὰν καὶ πρῶτα δὲν τοὺς σφίγγουν τὸ καρύδι,
ἀφρονε σκορπίζονται τώρα
τῆς ἐλευθερίας τὰ δώρα...
ἀπὸ τοῦ Θεοφιλοῦ,
νεύκος τοῦ Νικολαΐδη.

Ἀγκυρά... τὸν Βαρδισιῶτῃ βάρδισος τὴν ξαναβάλλει,
ξαναβγαίνει καὶ ὁ Στρατούλης μὲ τὴν στρατιὰ τὴν ἄλλη.
Ἀγκυρά φαναῖσιν ὅλοι μὲ ψαλμοὺς ἐπινικίων,
καὶ κανεὶς δὲν μένει νέγρος, μήτε Νέγρος ὁ Φωκίων.
Ἀγκυραν τῆς σωτηρίας ὁ κυρίαρχος ποθεῖ...
ἀπὸ τούτῃ καὶ ὁ Δραγοῦνης πιάστηκε γὰρ νὰ σωθῇ.

Τάδε λαλεῖ κυρίαρχος, ποῦχε μεγάλο πόνος
σήμερα γὰρ τὴν Ἀγκυρά φανατίζεις καὶ πείσμα,
σημερ' ἀπρίως στὰ τυφλά γὰρ τὴν ἰδέα μόνο
ὅλους αὐτοὺς, ποῦ πέρασε τοῦ Κρητικῷ τὸ χρίσμα.

Μὲ τὴν Ἀγκυρά σ' ἀπορρίψῃ,
δίχως τούτῃ σὲ μαυρίξῃ.
Μὲ τὴν Ἀγκυρά δὲ γένῃς
πληρεξουσὸς Βουλῆς,
δίχως Ἀγκυρά δὲν βγαίνει
καὶ ἄδικα παρακαλεῖς.

Ἐστὸ μεγάλο μου τὸ γὰλὶ θέλω πιά νὰ βάλω παύλα,
κι ἂν ὁ τάδε εἶναι ξύλο, κι ἂν ὁ δέδικας εἶναι ταύλα,
μὰ τὴν Ἀγκυρά ψηφίζω πέρα πέρα στὴ γραμμῇ...
κάνω σήμερα μὲ τούτῃ τελευταία δοκιμῇ.

Ἐγὼ λέσσε καὶ ἔγχε μολὼ
τὰ παιδιὰ φαναῖσιν δια,
καὶ προβαίνει Κρητικὸς καὶ τὴν Ἀγκυρά σπαλάρει,
καὶ λαὸς καρδοῦνται γὰρ τὸν δρόμο, ποῦ θὰ πάρῃ.

Ὁ σὺ Πατρίς, δυνάμωσε τὸν Κρητικὸν Λαυτέρη,
σ' ἐνα λιμενὶ σίγουρο μὲ μέρη νὰ μᾶς πέρῃ.
Σὺ τὰ καινούρια σύμβολα καὶ ἐλλόγιε τα καὶ ἀγάπα τα,
βοήθησε τὴν Ἀγκυρά μὴν τῆς φαναῖσιν ἀπατα.